

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 806 Din 11.11.2020

Dosar nr.:432/2020

Petiția nr.: 3574/16.06.2020

Petent:

Reclamat: Direcția de Sănătate Publică Timiș

Obiect: neacordarea indemnizației și a concediului pentru carantina

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1. cu domiciliul în

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Direcția de Sănătate Publică Timiș cu sediul în Strada Nicolaus Lenau 10, Timișoara

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul a solicitat acordarea indemnizației dar și a concediului pentru carantina, având în vedere că a fost infectat cu Virusul de tip „B”.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 4535/27.07.2020 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 4535/27.07.2020 a fost citată partea reclamată.

6. Partea reclamată a depus punct de vedere.

7. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Petentul este titular în sistemul național de învățământ, consilier școlar în cadrul CJRAE Timiș, profesor psiholog.

9. Petentul a fost infectat cu Virusul de tip „B” și a înaintat către partea reclamată o cerere prin care solicită acordarea indemnizației pentru carantină dar și pentru concediu.

10. Partea reclamată i-a comunicat petentului refuzul privind carantinarea cât și plata indemnizației aferente, prin adresa nr. 20629/27.94.2020, prin care i s-a detaliat faptul că aceste măsuri se aplică doar în contextul actual determinat de coronavirus, și doar pentru bolnavii infectați cu virusul SARS-CoV-2.

Sușinerile părții reclamate

11. Partea reclamată ne învederează faptul că afecțiunea petentului nu se încadrează în definiția de caz pentru infecția cu SARS-Cov-2, fiind o infecție de altă natură. Din acest considerent, nu îi sunt aplicabile prevederile legislative în vigoare în contextul pandemiei de COVID-19.

IV. Motivele de fapt și de drept

12. În fapt, Colegiul director reține spre analiză solicitarea pe care petentul a înaintat-o părții reclamate, în vederea obținerii indemnizației și a concediului pentru carantină, deoarece a fost infectat cu Virusul de tip „B”.

13. În drept, sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin. (1) din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 alin. (1) al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).**

14. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.(3) din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

15. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină

persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

16. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2 alin. (1) deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. (1), și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

17. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director trebuie să analizeze dacă reclamatul i-a încălcat petentului un drept recunoscut de lege în baza unui criteriu interzis. Din sesizare și susținerile petentului reiese faptul că acesta a solicitat concediu pentru carantină și indemnizația aferentă acestuia, fiind infectat cu Virusul de tip „B”.

18. Colegiul director reține că partea reclamată a dat curs solicitărilor petentului oferindu-i de fiecare dată un răspuns la toate solicitare, iar în prezenta cauză ne aflăm în contextul legislației aplicabile în cazul infectării cu virusul SARS-Cov-2. Ori așa cum susține și partea reclamată, Virusul de tip „B” nu se încadrează în definiția de caz pentru infecția cu SARS-CoV-2, fiind un virus de altă natură.

19. Din aceste considerente petentului nu îi sunt aplicabile prevederile legislației în vigoare în contextul pandemiei COVID-19.

20. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director nu constată încălcarea dreptului petentului la servicii sanitare așa cum sunt prevăzute la art. 10 lit. b) din OG 137/2000, întrucât solicitarea petentului nu se încadrează în definiția de caz.

21. Prin urmare, în speță nu se încalcă prevederile art. 2 alin. (1) din OG nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

- 1.** Nu se întrunesc elementele unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin. (1) și art. 10 lit. b) din OG nr. 137/2000, republicată, lipsă drept încălcat.
- 2.** O copie a hotărârii se va comunica părților.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată online în data de 11.11.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZAR MARIA- Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 15.12.2020

Redactată și motivată: ACF/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.